

MINISTERIET FOR
FAMILIE- OG
FORBRUGERANLIGGENDER

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri
FLF L 87 – Svar på spm. 6
Offentlig

MODTAGET
11 JAN. 2005 16 15

Den Centrale Indlevering

Den 11 JAN. 2005

J.nr. 5161/

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved brev af 15. december 2004 udbedt om min besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad L 87 spørgsmål 6:

”Vil ministeren sikre, at Folketinget inddrages ved ændringer i Fødevarelovgivningen som følge af EU-direktivforslag, der indeholder væsentlige substantielle ændringer i forhold til gældende regler?”

Svar:

Vores fødevarelovgivning er allerede i dag i meget stor udstrækning baseret på EU-reguleringen både i form af direktiver og i stigende omfang forordninger. Udviklingen går mod mere fællesskabsregulering på området. Som jeg også nævnte under debatten ved Folketingets 1. behandling af lovforslaget, er det en stor fordel for Danmark som eksportland, at vi gennem fælles regler får afskaffet handelshindringer.

Den stadig stigende betydning, som EU-reguleringen får for fødevareområdet betyder, at mulighederne for indflydelse på nye regler vil være større jo tidligere i processen i EU, man involverer sig. De grøn- og hvidbøger, som Kommissionen udarbejder på fødevareområdet, skal vi vurdere kritisk og allerede på det tidspunkt arbejde aktivt i forhold til at få tingene ændret.

Også i forhold til de konkrete forslag til nye direktiver eller forordninger er det vigtigt, at arbejdet på at få lavet ændringer startes tidligst muligt. Som jeg også fremhævede under lovforslagets 1. behandling, er det, når sagerne kommer i Europaudvalget og bliver fremlagt i Fødevareudvalget, at vi skal ned i substansen. Det er dér, man skal spørge ind til, hvilke konsekvenser det får, og hvad det betyder. Det er meget vanskeligere at få lavet ændringer, når først et forslag er vedtaget.

Jeg er helt indstillet på at bidrage til en sådan mere detaljeret drøftelse af Kommissionens initiativer og forslag. Heri vil naturligvis skulle indgå en vurdering af konsekvenserne for den danske fødevarelovgivning.

Som det også fremgår af mit svar på spørgsmål 3, jf. FLF L 87, svar på spørgsmål 3, fra Fødevareudvalget, er jeg indstillet på at lave statusredegørelser om EU-fødevarelovgivningen til Fødevareudvalget. Sådanne regelmæssige redegørelser om nye regler gennemført i Danmark som følge af EU-

lovgivning og ændringer heraf, der må forventes at blive gennemført i det kommende år, vil være et godt supplement til den løbende orientering og drøftelse af EU-lovgivningen på fødevareområdet.

Folketinget vil på denne måde kunne sikres maksimal indflydelse på den fremtidige fødevarelovgivning, og det vil betyde, at Fødevareudvalget vil være inddraget i alle faser relation til ny EU-regulering på fødevareområdet – fra de første signaler fra Kommissionen i grøn- eller hvidbøger til gennemførelsen af de vedtagne retsakter i dansk lovgivning.

Som det fremgår af mit svar, bliver Folketinget inddraget ved ændringer i fødevarelovgivningen som følge af EU-retsakter, der indeholder væsentlige substantielle ændringer i forhold til gældende regler.

Henriette Kjær

Cammy Wong

Ad L 87 spørgsmål 5:

"Vil ministeren oversende forskellige modeller for, hvordan det i loven kan fastsættes at tilsynsførende forpligtes til både at rådgive og vejlede virksomheder i forbindelse med fortolkningsspørgsmål af lovgivningen?"

Svar:

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 4 fra Fødevareudvalget, har jeg på baggrund af et udbredt ønske fra en række erhvervsorganisationer om at udvide rådgivningsaktiviteterne iværksat et udredningsarbejde, som under inddragelse af organisationerne skal afdække de juridiske og økonomiske muligheder for, at fødevaremyndighederne kan yde rådgivning i større omfang end hidtil. På grundlag af en analyse af fødevarekontrollens regelgrundlag, praksis og økonomi skal mulighederne for at imødekomme erhvervets efterspørgsel efter rådgivning identificeres. Det skal i udredningen også vurderes, om der er områder, hvor fødevarekontrollen kan indføre forhåndsgodkendelser.

Udredningen skal bl.a. afdække fordele og ulemper forbundet med rådgivning på de enkelte områder, og beskrive forslag til ændringer i hidtidig praksis indeholdende de kontrolmæssige og økonomiske konsekvenser samt de juridiske begrænsninger og muligheder. Der vil også indgå overvejelser om forholdet til private udbydere af rådgivning, herunder mulighed for at yde rådgivning som markedsorienteret virksomhed. Når udredningen foreligger i begyndelsen af det nye år, vil den blive oversendt til Fødevareudvalget.

På baggrund af udredningsarbejdet vil det kunne vurderes, om det er hensigtsmæssigt at lovfæste fødevaremyndighedernes pligt til at rådgive og vejlede yderligere.

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

MINISTEREN

MODTAGET

- 8 DEC. 2004 13¹⁰

Den Centrale Indlevering

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri

FLF L 87 – svar på spm. 4 og 5

Offentlig

Den

- 8 DEC. 2004

J.nr. 5161/

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved breve af 25. november 2004 udbedt sig om min besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad L 87 spørgsmål 4:

”Ministeren bedes kommentere FødevareIndustriens talepapir brugt ved organisationens foretræde for udvalget den 24. november 2004, jf. L 87 – bilag 4.”

Svar:

De generelle bemærkninger og forslag, som FødevareIndustrien også fremsatte i forbindelse med høringen over lovforslaget, indebærer, at der på en lang række områder ville medføre begrænsning af muligheden for – inden for rammerne af EU-retten – at supplere med nationale regler til gavn for forbrugersikkerheden. Som eksempel kan nævnes lovforslagets § 14, stk. 1, som udvider vildledningsforbudet til at omfatte forbud mod vildledning i tidligere omsætningsled, f.eks. ved salg fra grossist til detailforretning.

Et andet eksempel er autorisation af virksomheder, hvor der efter EU-reglerne kun vil være krav om autorisation af virksomheder på det animalske område, men hvor det nationale danske krav om autorisation af alle virksomhedstyper vil blive opretholdt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 28.

Endvidere forudsætter en lang række af bestemmelserne i de forordninger, som danner væsentlig baggrund for lovforslaget, at der fastsættes supplerende nationale bestemmelser.

Til FødevareIndustriens forslag om at EFSA's vurderinger skal ligge til grund for alle regler, skal det bemærkes, at det naturligvis er målsætningen, at enhver regulering skal være videnskabeligt velfunderet. Det bør dog fortsat være muligt at bygge på såvel indenlandske som udenlandske videnskabelige undersøgelser. En begrænsning til vurderinger fra EFSA ville hindre, at vi kunne agere hurtigt til gavn for forbrugerne, når der er ny viden.

FødevareIndustrien foreslår, at der pålægges de tilsynsførende pligt til at rådgive og vejlede virksomheder. Under høringen over lovforslaget har andre organisationer stillet samme forslag. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets kapitel 8, yder fødevaremyndighederne allerede nu vejledning og rådgivning.

På baggrund af et udbredt ønske fra en række erhvervsorganisationer om at udvide rådgivningsaktiviteterne, har jeg iværksat et udredningsarbejde, som under inddragelse af organisationerne skal afdække de juridiske og økonomiske muligheder for at fødevaremyndighederne kan yde rådgivning i større omfang end hidtil. Når udredningen foreligger i begyndelsen af det nye år, vil den blive oversendt til Fødevarerudvalget.

Fødevarerindustrien foreslår også, at erhvervsorganisationer gives mulighed for at klage på lige fod med forbrugerorganisationer. Det skal bemærkes, at forbrugerorganisationers klageadgang, som blev indsat i den gældende fødevarerlov ved lovændringen i 2001, indebærer, at de større forbrugerorganisationer, som f.eks. Forbrugerrådet, kan påklage fødevaremyndighedernes afgørelser, hvis sagen er startet som følge af en anmeldelse fra en forbruger. En tilsvarende klageadgang for erhvervsorganisationer, ville således indebære, at disse skulle få klageadgang i sager rejst af virksomheder mod andre virksomheder. I betragtning af, at erhvervsorganisationerne varetager medlemmernes interesser – og ikke som forbrugerorganisationers mere ideelle forbrugerinteresser – er der helt afgørende forskelle, som begrundet forbrugerorganisationernes særstilling.

Ad L 87 spørgsmål 5:

”Vil ministeren oversende forskellige modeller for, hvordan det i loven kan fastsættes at tilsynsførende forpligtes til både at rådgive og vejlede virksomheder i forbindelse med fortolkningsspørgsmål af lovgivningen?”

Svar:

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 4 fra Fødevarerudvalget, har jeg på baggrund af et udbredt ønske fra en række erhvervsorganisationer om at udvide rådgivningsaktiviteterne iværksat et udredningsarbejde, som under inddragelse af organisationerne skal afdække de juridiske og økonomiske muligheder for, at fødevaremyndighederne kan yde rådgivning i større omfang end hidtil. På grundlag af en analyse af fødevarekontrollens regelgrundlag, praksis og økonomi skal mulighederne for at imødekomme erhvervets efterspørgsel efter rådgivning identificeres. Det skal i udredningen også vurderes, om der er områder, hvor fødevarekontrollen kan indføre forhåndsgodkendelser.

Udredningen skal bl.a. afdække fordele og ulemper forbundet med rådgivning på de enkelte områder, og beskrive forslag til ændringer i hidtidig praksis indeholdende de kontrolmæssige og økonomiske konsekvenser samt de juridiske begrænsninger og muligheder. Der vil også indgå overvejelser om forholdet til private udbydere af rådgivning, herunder mulighed for at yde rådgivning som markedsorienteret virksomhed. Når udredningen foreligger i begyndelsen af det nye år, vil den blive oversendt til Fødevarerudvalget.

På baggrund af udredningsarbejdet vil det kunne vurderes, om det er hensigtsmæssigt at lovfæste fødevaremyndighedernes pligt til at rådgive og vejlede yderligere.

Henriette Kjær

Cammy Wong

Ad L 87 spørgsmål 3:

”Vil ministeren en gang om året oversende en redegørelse til Fødevareudvalget om, hvilke regler der er gennemført i Danmark som følge af europæiske lovgivning, og hvilke ændringer der må forventes at blive gennemført i det kommende år som følge af forordninger og direktiver m.v.?”

Svar:

Som jeg også bemærkede under debatten ved lovforslagets 1. behandling vil statusredegørelser til Fødevareudvalget være et godt supplement til den løbende orientering og drøftelse af EU-lovgivningen på fødevareområdet. Sådanne redegørelser vil være med til at give et samlet overblik over udviklingen og vil være et godt grundlag for mere principielle drøftelser om den fremtidige fødevarelovgivning.

Jeg er derfor åben overfor, at der træffes aftale om, at ministeriet sender sådanne redegørelser til Fødevareudvalget.

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

MINISTEREN

MODTAGET

- 8 DEC. 2004 13¹⁰

Den Centrale Indlevering

Den - 8 DEC. 2004

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri

FLF L 87 - svar på spm. 2 og 3

Offentlig

J.nr. 5161/

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved brev af 22. november 2004 udbedt sig om min besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad L 87 spørgsmål 2:

"Vil ministeren i forlængelse af debatten ved lovforslagets 1. behandling indsætte bestemmelser om markedsføring og mærkning af fødevarer herunder vildledning i lovforslaget, således at der i loven ikke kun er ministerbemyndigelse til at fastsætte regler herom?"

Svar:

Den øgede brug af forordninger på fødevarerområdet betyder, at det vil være vanskeligere for både forbrugere og virksomheder at bevare overblikket over fødevarerlovgivningen. Som jeg også nævnte under debatten ved lovforslagets 1. behandling vil ministeriet bl.a. gennem sammenskrivning af de forskellige regelsæt i en vejledning kunne modvirke denne tendens. En anden vigtig metode til at bidrage til øget overskuelighed vil være, at de danske regler - uanset om de implementerer direktiver, supplerer forordninger eller er nationale - så vidt muligt bliver samlet et sted.

Dette er en væsentlig grund til, at en række detaljerede bestemmelser i den gældende fødevarerlov foreslås overført til de relevante bekendtgørelser. Mærkningsområdet er et godt eksempel på, at en opretholdelse af detaljerede bestemmelser fra den gældende fødevarerlov ikke vil kunne bidrage til at sikre en forbrugere og virksomheder gennemskuelig lovgivning.

Det skal bemærkes, at lovforslagets § 3 og fødevarerforordningens art. 9 forpligter både Kommissionen og medlemslandene til at inddrage alle relevante forbruger- og erhvervsorganisationer ved udarbejdelse, evaluering og ændring af fødevarerlovgivningen både på EU-plan og nationalt. Denne bestemmelse, som erstatter høringsforpligtelsen i § 6 i den gældende fødevarerlov, er i overensstemmelse med den danske tradition om åbenhed i lovgivningsprocessen, som jeg anser for et af de grundlæggende elementer i den demokratiske kontrol. Jeg kan derfor ikke se noget grundlag for den bekymring for, at ændringer på bl.a. mærkningsområdet skulle blive besluttet af embedsmænd bag lukkede døre, som kom til udtryk under debatten ved lovforslagets 1. behandling.

Det grundlæggende forbud mod vildledning af forbrugerne vil fra den 1. januar 2005 være fødevarerforordningens art. 16. Forordningen svarer således på det punkt til vildledningsforbudet i § 19, stk. 1, i den gældende fødevarerlov, således som den var formuleret ved vedtagelsen i 1998. I 2001 blev vildledningsforbudet i fødevarerloven udvidet til også at omfatte tidligere omsætningsled, så det f.eks. også omfatter grossisters salg til detailforretninger. Denne udvidelse af vildledningsforbudet er videreført i lovforslagets § 14, stk. 1.

Det blev under udarbejdelsen af lovforslaget overvejet at medtage vildledningsforbudet i fødevarerforordningens art. 16 og andre væsentlige bestemmelser fra fødevarerforordningen, som f.eks. forbudet mod markedsføring af farlige fødevarer i forordningens art. 14, i lovforslaget. En sådan citering af bestemmelser fra forordninger forudsætter imidlertid, at de pågældende artikler gengives ordret og i deres fulde længde. For en række af bestemmelserne ville det have medført, at der i lovforslaget skulle være medtaget meget detaljerede regler om bl.a. EU-procedurer, og at der for bl.a. vildledningsforbudet i art. 16 skulle citeres bestemmelser om både fødevarer og foder. Dette ville have modvirket ønsket om en så vidt mulig overskuelig lovgivning. Da forordninger desuden er umiddelbart gældende, og de pågældende bestemmelser i lovforslaget derfor alene ville have informativ karakter, er de ikke medtaget i lovforslaget.

Jeg er imidlertid indstillet på at stille et ændringsforslag til lovforslaget om at tydeliggøre spørgsmålet om anprisninger i lovforslagets formålsbestemmelse i § 1, således at det præciseres, at en af lovens vigtigste formål er at beskytte forbrugerne mod anprisninger, som enten er vildledende eller er egnet til at vildlede.

Ad L 87 spørgsmål 3:

”Vil ministeren en gang om året oversende en redegørelse til Fødevarerudvalget om, hvilke regler der er gennemført i Danmark som følge af europæiske lovgivning, og hvilke ændringer der må forventes at blive gennemført i det kommende år som følge af forordninger og direktiver m.v.?”

Svar:

Som jeg også bemærkede under debatten ved lovforslagets 1. behandling vil statusredegørelser til Fødevarerudvalget være et godt supplement til den løbende orientering og drøftelse af EU-lovgivningen på fødevarerområdet. Sådanne redegørelser vil være med til at give et samlet overblik over udviklingen og vil være et godt grundlag for mere principielle drøftelser om den fremtidige fødevarerlovgivning.

Jeg er derfor åben overfor, at der træffes aftale om, at ministeriet sender sådanne redegørelser til Fødevarerudvalget.

Henriette Kjær

Cammy Wong

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
MODTÅGET

MINISTEREN

23 NOV. 2004 15 55

Den Centrale Indlevering

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og
Fiskeri

L 87 - svar på spm. 1

Offentlig

j.nr. 2004-0611-11

Den

23 NOV. 2004

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved brev af 18. november 2004 udbedt sig om min besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad L 87 - spørgsmål 1:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17. november 2004 fra FødevareIndustrien, jf. L 87 – bilag 2."

Svar:

Forslag til lov om fødevarer (L 87) er en tilpasning af reformen af den europæiske fødevarerlovgivning. Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget går EU-reguleringen på fødevarerområdet i stigende grad over til forordninger, som er umiddelbart anvendelige. Der kan derfor ikke reguleres nationalt på områder, som er dækket af forordninger.

Lovforslaget er formuleret som en rammelov, som skal udfyldes med administrative regler. Ved udformning af disse regler skal kravene om lovhjemmel, indhold, høring og offentliggørelse overholdes. Såfremt der er tale om implementering af direktiver, skal bekendtgørelsen stemme overens med de af direktivet udstukne rammer. Forordninger må som følge af deres umiddelbare anvendelighed ikke implementeres. Der er dog mulighed for at fastsætte regler, som supplerer forordningerne på de områder, hvor forordningerne ikke er fuldt ud dækkende. Lovforslaget kan efter min opfattelse betragtes som en fremtidssikring på en sådan måde, at regeludviklingen i EU regi kan imødegås.

For at gøre fødevarerloven lettere tilgængelig vil der efter lovens vedtagelse blive udarbejdet en vejledning som sammenholder loven og fødevarerforordningen.

FødevareIndustriens forslag til at opdele formålsparagraffen i ²⁾ tre stykker er ikke hensigtsmæssigt, idet beskyttelse af forbrugere mod fødevarerforureninger er lovens primære formål. Sikring af ensartede og rimelige vilkår for producenter og handlende samt fremme af dansk eksport sker gennem sikring af fødevarer af høj kvalitet, blandt andet gennem opretholdelse af et effektivt og troværdigt kontrolsystem.

Med hensyn til spørgsmålet om kontrolstruktur og antallet af fødevareregioner fremgår det af bemærkningerne til lovforslagets § 47, at der siden etableringen af fødevareregionerne i 2000 har været gennemført justeringer i såvel myndighedsstruktur som opgavefordeling. I bemærkningerne til lovforslaget skabes der bedre muligheder for en løbende modernisering og tilpasning af kontrolstrukturen. 3) Loven skal dermed sikre, at kontrollen til enhver tid kan gennemføres fagligt og økonomisk optimalt.

Da fødevarerektoren er en dynamisk størrelse, hvor der er sket en voldsom strukturudvikling, er det ikke hensigtsmæssigt at være bundet af en fast kontrolstruktur, som ikke modsvarer behovene.

Fødevarestyrelsen gennemfører i øjeblikket et udvalgsarbejde med henblik på at komme med anbefalinger til den fremtidig strukturudvikling af kontrollen. Resultaterne af udvalgsarbejdet forventes at foreligge i begyndelsen af det nye år.

For så vidt angår fødevaremyndighedernes forpligtelse til at yde rådgivning og vejledning til virksomhederne, fremgår det af bemærkninger til lovforslagets kapitel 8, at der i fødevarereforordningens art. 17 er en klar afgrænset ansvarsfordeling mellem det offentlige og den enkelte virksomheder. Ansvar for lovens overholdelse forbliver hos virksomheden, og det offentliges rådgivning må ikke begrænse myndighedernes mulighed for at påse overholdelse af lovgivningen. Myndighedens vejledningspligt i forbindelse med opgavevaretagelsen i henhold til forvaltningslovens § 7 skal således ses i lyset af fødevarereforordningens art. 17.

Det skal dog i den forbindelse bemærkes, at der med deltagelse fra Ministeriet for Familie- og Forbrugeransvarliggenders departement og Fødevarestyrelsen vil blive nedsat en arbejdsgruppe, som skal se nærmere på spørgsmålet om fødevaremyndighedernes rådgivning. Der vil i den forbindelse tillige blive set på muligheden for at give en egentlig forhåndsgodkendelse. Denne arbejdsgruppe skal vurdere de kontrolmæssige, juridiske og økonomiske spørgsmål, som er forbundet hermed.

Jeg vil naturligvis holde Folketingets Fødevarereudvalg orienteret herom.

Henriette Kjær

Cammy Wong

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

MINISTEREN

MODTAGET

- 8 DEC. 2004

13¹⁰

Den Centrale Indlevering

- 8 DEC. 2004

Den

Udvalget for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri
L 87 - Bilag 6
Offentlig

J.nr. 516-1/

- ./ Vedlagt fremsendes til brug for Fødevareudvalgets behandling af forslag til lov om fødevarer (L 87) notat om forslag til lov om fødevarer set i lyset af fællesskabsreglerne.

Henriette Kjær

Cammy Wong

Fødevareloven (L87)

25. november 2004

MINFF/cwo
j.nr. 516-1

Notat om forslag til lov om fødevarer set i lyset af fællesskabsreglerne

Forslag til lov om fødevarer (L 87) er en omskrivning af den gældende fødevarerlov fra 1998, som følge af reformen af den europæiske fødevarerlovgivning. Reformen består af:

En **hvidbog** fra 2000 for den fremtidige fødevarerpolitik i fællesskabet.

Fødevareforordningen gennemfører hvidbogens overordnede principper og krav om fødevaresikkerhed, som skal gælde i al fødevarerlovgivning.

Fødevareforordningen indeholder en række bestemmelser, som fastlægger grundlæggende krav til fødevarer. Disse bestemmelser omfatter:

- forbud mod markedsføring af farlige fødevarer,
- forbud mod vildledning,
- krav om sporbarhed,
- krav til import og eksport af fødevarer til og fra Fællesskabet,
- ansvarsfordelingen mellem fødevarevirksomheder og myndigheder samt
- regler om virksomhedsledernes ansvar for fødevarerne.

Hygiejnepakken er en sammenskrivning og forenkling af hygiejnereglerne.

Hygiejnepakken omfatter 3 forordninger og 2 direktiver:

- forordning om fødevarehygiejne,
- forordning om specifikke hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer,
- forordning om offentlig kontrol af animalske fødevarer,
- direktiv om dyresundhedsbestemmelser for produktion, afsætning og import af animalske produkter til konsum, samt
- direktiv med ophævelsesbestemmelser for den eksisterende fællesskabslovgivning.

Kontrolforordningen er rettet mod medlemsstaterne og definerer myndighedernes opgaver og forpligtelser i relation til kontrol med virksomhedernes overholdelse af lovgivningen om foder, fødevarer, dyrevelfærd og dyrsundhed.

Udgangspunktet er, at virksomhederne i alle led i kæden fra jord til bord er ansvarlige for at overholde gældende lovgivning. De nationale kontrolmyndigheders opgave er at gennemføre regelmæssig og risikobaseret kontrol af, om virksomhederne overholder fødevarerlovningen.

Fødevarerforordningen og dyresundhedsdirektivet i hygiejnepakken træder i kraft 1. januar 2005, forordningerne i hygiejnepakken og kontrolforordningen fra den 1. januar 2006.

Lovforslaget er formuleret som en rammelov, som skal udfyldes med administrative regler. Ved udformning af disse regler skal kravene om lovhjemmel, indhold, høring og offentliggørelse overholdes. Såfremt der er tale om implementering af direktiver, skal bekendtgørelsen stemme overens med de af direktivet udstukne rammer. Forordninger må som følge af deres umiddelbare anvendelighed ikke implementeres. Der er dog mulighed for at fastsætte regler, som supplerer forordningerne på de områder, hvor forordningerne ikke er fuldt ud dækkende.

Den gældende fødevarerlovs definitioner er således ikke medtaget, men derimod henvises der til fødevarerforordningens definitioner. Bestemmelserne om fødevarerikkerhed er erstattet af fødevarerforordningens regler om fødevarerikkerhed, jf. art. 14 og 15. Bemyndigelserne vedrørende fødevarerikkerhed skal anvendes til at fastsætte supplerende regler på de områder, hvor fødevarerforordningen ikke er dækkende.

Lovforslaget kan derfor betragtes som en fremtidssikring af den regeludvikling, som finder sted i EU.

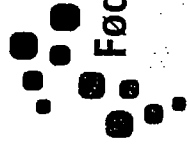
Det skal bemærkes, at for at gøre fødevarerloven mere læsevenlig, vil der efter lovens vedtagelse blive udarbejdet en vejledning, som sammenholder loven og fødevarerforordningen.

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og

Fiskeri

L 87 - Bilag 4

Offentlig

Fødevareindustrien
En del af Dansk Industri

Fødevareindustriens budskaber til Folketingets fødevareudvalg i forbindelse med behandlingen af L87 (Fødevareloven)

1. at Fødevareloven tilpasses EU-lovgivningen på en måde, så parallell Lovgivning undgås.
2. at ministeren kun gives bemyndigelser til at fastsætte regler på områder, hvor EU lovgivningen af fastlagt som direktiver.
3. at Fødevareloven ikke giver anledning til særregler for danske fødevarevirksomheder til skade for dansk fødevareindustri og danske arbejdspladser
4. at Fødevareloven tydeligt forpligter tilsynsførende til at rådgive og vejlede virksomheder.
5. at EFSA's vurderinger ligger til grund for ministerens beføjelser for fastsættelse af regler
6. at erhvervsorganisationer gives mulighed for at påklage myndighedernes afgørelse på lige fod med forbrugerorganisationer

Foretræde i Folketingets Fødevareudvalg

HSR og OLJ

Onsdag den 24. november 2004

Vedr. L87 tilpasning af Fødevareloven til den europæiske fødevarelovgivning.

Indledningsvis vil vi gerne sig tak for muligheden for foretrædet i dag for Folketingets Fødevareudvalg.

FødevareIndustrien i DI har 215 fødevarevirksomheder som medlemmer, og det er på deres vegne at vi i forlængelse af vores hørings svar om fødevareloven gerne vil uddybe nogle af vores synspunkter. Det handler om

Generelle:

1. at Fødevareloven tilpasses EU-lovgivningen på en måde, så vi undgår parallellovgivning
2. at ministeren kun gives bemyndigelser til at fastsætte regler på områder, hvor EU lovgivningen er af fastlagt som direktiver.
3. at Fødevareloven ikke kan give anledning til særregler for danske fødevarevirksomheder til skade for dansk fødevareindustri og danske arbejdspladser

Konkret

4. at Fødevareloven tydeligt forpligter tilsynsførende til at rådgive og vejlede virksomheder.

Det er vigtig fra starten at slå fast, at vore medlemmer opererer i en markant international konkurrence, hvor stigende råvarerpriser, discountsektorens fremmarch og detailkædernes egne mærker dagligt udfordrer den danske fødevareindustri. Det er en kamp om overlevelse i den globale økonomi. Det er de aktuelle kommercielle vilkår for den danske fødevareindustri.

Derfor er det nødvendigt at sikre fødevareindustrien rammevilkår, der understøtter en positiv udvikling for danske fødevareproducenter, og dermed sektorens samfundsøkonomiske betydning. Her spiller navnlig to forhold ind:

Det ene er, at vi i fødevareindustrien skal kunne distancere os teknologisk fra vore konkurrenter i udlandet, og dermed tilføre en efterspurgt værdi i produkterne.

Det andet er, at danske virksomheder kan operere under forhold, der ikke er konkurrenceforvridende i forhold til andre EU-lande. Netop derfor støtter vi den omfattende harmonisering af EU's fødevarerlovgivning, der er sat i gang på baggrund af EU's hvidbog om fødevarerikkerhed. Med harmoniseringen sikrer vi os lige vilkår i EU med hensyn til fødevarerlovningen.

Med vedtagelsen af blandt andet EU's fødevarerlov, kontrolforordningen og den såkaldte hygiejnepakke har medlemslandene været igennem en lang, grundig og demokratisk proces. Hvidbogen har resulteret i en række forordninger, der som bekendt er direkte gældende i

medlemsstaterne. EU's lovgivning fastlægger en række områder, principper og krav som reguleres parallelt i den gældende fødevarelov. Det gælder områder som f.eks. vildledning, sporbarhed og hygiejneforanstaltninger. Derfor giver det god mening, at den danske fødevarelov ændres, så den tilpasses EU's regelsæt på fødevareområdet.

Den logiske konsekvens af det forarbejde I har bidraget til i udformningen af den europæiske fødevarelovgivning er, at den nye danske fødevarelov kun skal omfatte områder, der ikke er omfattet af EU's regelsæt - f.eks. kost og ernæring, straffebestemmelser og områder der foreligger som EU direktiver. Vi forstår godt, at det er bekvemt at have alle regler samlet i en dansk lov. Men det kan også gøres ved at lave et kapitel i loven, der beskriver anvendelsesområdet med henvisninger til gældende forordninger i stedet for eksplicit at have paragraffer, der regulerer både direktiver og forordninger.

Det vil skabe den forenkling og klarhed for virksomhederne, som efterspørges. Og det vil frem for alt bidrage til en harmoniseret lovgivning, der er en forudsætning for en konkurrencedygtig fødevareindustri i Danmark. Derfor opfordrer vi udvalget til at rense lovforslaget for fortolkninger af materielle EU bestemmelser, der er beskrevet i EU's forordninger.

Vi kan godt se de administrative fordele i at udstyre ministeren med bemyndigelser til at gennemføre implementering af ændringer til den gældende EU lovgivning. Ved at erstatte bestemmelser med bemyndigelser i loven, gives

der mulighed for en smidigere og hurtigere implementering af EU-reglerne. Forordninger et jo udtryk for, at medlemsstaterne afgiver kompetence til EU's institutioner, og vi forventer naturligvis at disse principper følges af Folketinget, jf. artikel 189 i EF-traktaten. Derfor er det vores opfattelse, at ministeren kun har behov for bemyndigelser på de områder, hvor EU's regelsæt foreligger som direktiver. Her er reguleringen af de generelle mærkningsregler et godt eksempel, fordi der er tale om direktiver. Men vi vil gerne understrege, at disse bemyndigelser ikke udmøntes i danske særregler, der er til skade for den danske konkurrenceevne.

Vi vil også gerne pege på et par konkrete ændringsforslag til lovforslaget:

Det bør klart og tydeligt fremgår af loven, at tilsynsmyndighederne har en forpligtelse til at rådgive og vejlede virksomhederne i forbindelse med fortolknings spørgsmål af lovgivningen. Vi har kendskab til sager, hvor virksomheden har været i tvivl om fortolkning af lovgivningen og har spurgt den tilsynsførende til råds. Den tilsynsførende har ikke villet besvare spørgsmålene, hvorefter virksomhederne har oplevet at få et påbud af samme tilsynsførende. Vi er sikre på at vejledningspligten kan indskrives i loven på en måde, så det klart fremgår, at den tilsynsførende ikke ifalder produktansvar.

Vi har i vores hørings svar lagt stor vægt på, at EFSA's risikovurderinger ligger til grund for de beslutninger, som danske myndigheder kan tage, jf. artikel 6 stk. 3 i forordning 178/2002 (EU's fødevarelov).

Endelig mener vi at det bør fremgå af §59, at erhvervsorganisationer skal have mulighed for at påklage tilsynsmyndighedens afgørelse på lige fod med forbrugerorganisationer.

I FødevareIndustrien står vi selvfølgelig gerne til rådighed i en fortsat dialog med jer i behandlingen om den kommende fødevarelov og andre emner, der er gensidigt relevante. Desuden henviser vi til vores hørings svar.

Tak for ordet.